

פרשת המן

שניים מקרא ואחד תרגום

יש לקרוא את הפסוקים (האותיות הגדולות) פעמיים ואת התרגום (באותיות הקטנות יותר) פעם אחת.

תפילה לפני קריאת הפרשה:

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתזמין פרנסה לכל עמך בית ישראל ופרנסתי ופרנסת אנשי ביתי בכללם, בנחת ולא בצער, בכבוד ולא בבזוי, בהתר ולא באסור, כדי שנוכל לעבוד עבודתך וללמוד תורתך כמו שזנת לאבותינו מן במדבר בארץ ציה וערבה:

ד. ויאמר יהוה אל-משה הנני ממטיר לכם לחם מן-השמים ויצא העם ולקטו דבר-יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתך אס-לא: ואמר יי למשה הא אנא מחית לכו לחמא מן שמיא ויפקו עמא וילקטו פתגם יום ביומה בדיל דאנסנו תיחכו באורתי אס לא: ה. והיה ביום הששי והכינו את אשר-יביאו והיה משנה על אשר-ילקטו יום יום: ויהי ביומא שתיתאה ויתקנון ית דיינתו ויהי על חד תרין על דילקטו יום יום: ו. ויאמר משה ואהרן אל-כל-בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: ז. ובקר וראיתם את-כבוד יהוה בשמעו את-תלנתיכם על-יהוה ונחנו מה כי תלונו [תלינו] עלינו: ובצפרא ותחזון ית יקרא דיי כד שמיע אקדמוהו ית תרעמותכו על מימרא דיי ונחנא מא ארי אתרעמתו עלנא: ח. ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בשבע בבקר לשבע בשמע יהוה את-תלנתיכם אשר-אתם מלינים עליו ונחנו מה לא-עלינו תלנתיכם כי על-יהוה: ואמר משה בדינתו יי לכו ברמשא בסרא למיכל ולחמא בצפרא למסבע ברשמיעו קדם יי ית תרעמותכו די אתו מתרעמין עלוהי ונחנא מא לא עלנא תרעמותכו אלתו על מימרא דיי: ט. ויאמר משה אל-אהרן אמר אל-כל-עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם: ואמר משה לאהרן אמר לכל כנשתא דבני ישראל קריבו קדם יי ארי שמיעו קדמוהי ית תרעמותכו: י. והי כדבר אהרן אל-כל-עדת בני-ישראל ויפנו אל-המדבר והנה כבוד יהוה נראה בעני: והנה כד מליל אהרן עם כל כנשתא דבני ישראל ואתפניו למדברא והא יקרא דיי אתגלי בעננא: יא. וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר: יב. שמעתי את-תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו-לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: שמיע קדמי ית תרעמת בני ישראל מליל עמהון למימר בין שמינא תיכלו בסרא ובצפרא תשבעו לחמא ותדעו ארי אנא יי אלתכו: יג. והי בערב ותעל השלו ותכס את-המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה: והנה ברמשא וסליקת סליו וחפת ית משריתא ובצפרא הות נחתת טלא סחור סחור למשריתא: יד. ותעל שכבת הטל והנה על-פני המדבר דק מחספס דק ככפר על-הארץ: וסליקת נחתת טלא והא על אפי מדברא דעדק מקלף דעדק כגיר כגלידא על ארעא: טו. ויראו בני-ישראל ויאמרו איש אל-אתו מן הוא כי לא ידעו מה-הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה: וחו בני ישראל ואמרו גבר לאחוהי מנא הוא ארי לא ידעו מא הוא ואמר משה להון הוא לחמא די יתב יי לכו למיכל: טז. זה הדבר אשר צנה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו: דיו פתגמא די פקיד יי לקוטו מנה גבר לפום מיכלה עמרא לגלגלתא מנון נפשתיכו גבר לדי במשכנה תסבו: יז. ויעשו-כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט: ועבדו כן בני ישראל ולקטו דאסגי ודאזער: יח. וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי-אכלו לקטו: וכלו בעומרא ולא אותר דאסגי ודאזער לא חסיר גבר לפום מיכלה לקטו: יט. ויאמר משה אלהם איש אל-יותר ממנו עד-בקר: ואמר משה להון אנש לא ישאר מנה עד צפרא: כ. ולא-שמעו אל-משה ויותרו אנשים ממנו עד-בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה: ולא קבילו מן משה ואשאריו גבריא מנה עד צפרא ורחש ריחשא וסרי ורגז עליהון משה: כא. וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו ותם השמש

וְנִמְסָ: וּלְקִטּוֹ יִתֶּה בַצֶּפֶר בַּצֶּפֶר גִּבֹר לַפּוֹים מִיִּכְלָה וּמֵא דְמִשְׁתַּאֲר מִנָּה עַל אִפֵּי תַקְלָא כִּד חֲמָא עֲלוּהֵי שְׁמֵשָׁא פְּשָׁר: **כב.** וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי לִקְטוֹ לַחֵם מִשְׁנֵה שְׁנֵי הָעֵמֶר לְאֶחָד וַיָּבֵאוּ כָּל־נִשְׂיֵאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ לְמֹשֶׁה: וַהֲוֹה בְיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה לְקִטּוֹ לַחֲמָא עַל חַד תְּרִין תְּרִין עֵמְרִין לְחַד וְאִתּוּ כָּל הַרְבֵּבִי כְנִשְׁתָּא וַחֲוִיאוּ לְמֹשֶׁה: **כג.** וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יִהְיֶה שַׁבְּתוֹן שַׁבְּת־קֹדֶשׁ לִיהוָה מִחַר אֶת אֲשֶׁר־תֹּאפּוּ אִפּוּ וְאֶת אֲשֶׁר־תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוּ וְאֶת כָּל־הָעֵדוּף הַנִּיחִיו לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד־הַבֹּקֶר: וַאֲמַר לְהוֹן הוּא דִּי מְלִיל יִי שַׁבְּתָא שַׁבְּת קוֹדֶשָׁא קֹדֶם יִי מִחַר יִת דִּי אִתּוֹן עֵתִידִין לְמִפְּאָ אִפּוּ וַיִּת דִּי אִתּוֹן עֵתִידִין לְבִשְׁלָא בִשְׁלוּ וַיִּת כָּל מוֹתָרָא אֲצַנְעוּ לְכוֹן לְמִטְרַת עַד צַפְרָא: **כד.** וַיִּנְיָחוּ אֹתוֹ עַד־הַבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרַמְה לֹא־הִיִּתָּה בּוֹ: וְאֲצַנְעוּ יִתָּה עַד צַפְרָא כְּמָא דְפָקִיד מֹשֶׁה וְלֹא סָרִי וְרִיחֵשָׁא לֹא הוּוֹה בָּה: **כה.** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי־שַׁבְּת הַיּוֹם לִיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ בַשָּׂדֶה: וַאֲמַר מֹשֶׁה אֲכַלְהֵי יוֹמָא דִּין אֲרִי שַׁבְּתָא יוֹמָא דִּין קֹדֶם יִי יוֹמָא דִּין לֹא תִשְׁכַּחְנָה בְּחַקְלָא: **כו.** שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבְּת לֹא יִהְיֶה־בּוֹ: שְׁתָּא יוֹמִין תִּלְקַטְנָה וּבְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה שַׁבְּתָא לֹא יְהִי בָּה: **כז.** וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִצְאוּ מִן־הָעֵם לְלֶקֶט וְלֹא מִצְאוּ: וַהֲוֹה בְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה נִפְקוּ מִן עֵמָא לְמִלְקֵט וְלֹא אֲשַׁכְחוּ: **כח.** וַיֹּאמֶר יִהְיֶה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אָנָּה מֵאַנְתֶּם לְשַׁמֵּר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתַי: וַאֲמַר יִי לְמֹשֶׁה עַד אֵימַתִּי אִתּוֹן מִסְרַבִּין לְמִטְר פְּקוּדֵי וְאוֹרִיתַי: **כט.** רֵאוּ כִי־יִהְיֶה נִתֵּן לָכֶם הַשַּׁבְּת עַל־כֵּן הוּא נִתֵּן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לַחֵם יוֹמִים שְׁבוּן אִישׁ תַּחְתּוֹ אֶל־יִצְאָ אִישׁ מִמְקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: תְּזוּ אֲרִי יִי יִהֵב לְכוֹן שַׁבְּתָא עַל כֵּן הוּא יִהֵב לְכוֹן בְיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה לַחֵם תְּרִין יוֹמִין תִּיבּוּ אֲנִשׁ תַּחְתּוֹתַי לֹא יִפּוֹק אֲנִשׁ מֵאַתְרָה בְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה: **ל.** וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַחֲוֹ עֵמָא בְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה: **לא.** וַיִּקְרָאוּ בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־שְׁמוֹ מִן וְהוּא כְזָרַע גֹּד לְבוֹן וְטַעְמוֹ כְּצַפְיַחַת בְּדַבְּשׁ: וַיִּקְרוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל יִת שְׁמָה מִן וְהוּא כְּבַר זָרַע גֹּדָא חוֹר וְטַעְמָה כְּאַסְקֵרִיטּוֹן בְּדַבְּשׁ: **לב.** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יִהְיֶה מִלֵּא הָעֵמֶר מִמְנוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן יִרְאוּ אֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֵאֲכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַאֲמַר מֹשֶׁה דִּין פִּתְגָמָא דִּי פָקִיד יִי מְלִי עֵמְרָא מִנָּה לְמִטְרָא לְדַרְיִכוֹן בְּדִיל דִּיחֲזוּן יִת לַחֲמָא דִּי אוֹכְלִית יִתְכוֹן בַּמִּדְבָּרָא בְּאַפְקוּתֵי יִתְכוֹן מֵאַרְעָא דְמִצְרָיִם: **לג.** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קַח צִנְצָנֹת אַחַת וְתוֹר־שְׁמָה מִלֵּא־הָעֵמֶר מִן וְהִנַּח אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם: וַאֲמַר מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן סַב צְלוּחִית חֲדָא וְהֵב תִּמְוֹן מְלִי עֵמְרָא מִן וְאֲצַנְעַת יִתָּה קֹדֶם יִי לְמִטְרָא לְדַרְיִכוֹן: **לד.** כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיִּנְיָחָהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמֶרֶת: כְּמָא דִּי פָקִיד יִי לְמֹשֶׁה וְאֲצַנְעָה אַהֲרֹן קֹדֶם סְהַדוּתָא לְמִטְרָא: **לה.** וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲכָלוּ אֶת־הַמֶּן אַרְבַּעִים שָׁנָה עַד־בְּאֵם אֶל־אֶרֶץ נוֹשַׁבְּת אֶת־הַמֶּן אֲכָלוּ עַד־בְּאֵם אֶל־קֶצֶה אֶרֶץ כְּנַעַן: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲכָלוּ יִת מִנָּא אַרְבַּעִין שָׁנִין עַד דְּמִיתִיהוֹן לְאַרְעָא יִתְבְּתָא יִת מִנָּא אֲכָלוּ עַד דְּאִתּוּ לְסִיפֵי אַרְעָא דְכְנַעַן: **לו.** וְהָעֵמֶר עֲשֵׂרִית הָאֵיפָה הוּא: וְעֵמְרָא חַד מִן עֵסְרָא בְּתֵלֶת סָאִין הוּא:

אתָּה הוּא יִי לְבַדְדְךָ, אַתָּה עֲשִׂית אֶת הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם, הָאֶרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מַחִיָּה אֶת כָּלֶם, וְאַתָּה הוּא שְׁעֲשִׂית נְסִים וּנְפִלְאוֹת גְּדוֹלוֹת תְּמִיד עִם אֲבוֹתֵינוּ, גַּם בַּמִּדְבָּר הַמִּטְרַת לָהֶם לַחֵם מִן הַשָּׁמַיִם, וּמִצּוֹר הַחֲלָמִישׁ הוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם, וְגַם נָתַתָּ לָהֶם כָּל צְרִכֵיהֶם, שְׁמִלוֹתָם לֹא בָלְתָה מֵעַלֵיהֶם, כִּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הַעֲצוּמִים, תִּזְוֹנְנוּ וּתְפַרְנְסֵנוּ וּתְכַלְכַּלְנוּ וּתְסַפִּיק לָנוּ כָּל צְרִכְנוּ, וְצְרִכֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְרוֹבִיִּים, בְּמִלּוֹי וּבְרוּחַ, בְּלִי טֹרַח וְעִמְל גְּדוֹל, מִתַּחַת יָדְךָ הַנִּקְיָה, וְלֹא מִתַּחַת יָדֵי בֶשֶׂר וְדָם:

יהי רצון מלפניך, יי אלהי ואלהי אבותי, שתכין לי ולאנשי ביתי, כל מחסורנו, ותזמין לנו כל צרכנו, לכל יום ויום מחיינו די מחסורנו, ולכל שעה ושעה משעותינו די ספוקנו, ולכל עצם מעצמינו די מחייתנו, מידך הטובה והרחבה, ולא כמעוט מפעלינו וקצר חסדינו, ומזעיר גמולותינו, ויהיו מזונותי ומזונות אנשי ביתי וזרעי וזרע זרעי מסורים בידך, ולא ביד בשר ודם: